

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o sporočilu Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o Obvladovanju tveganja v primeru poplav: ukrepi za preprečevanje, varstvo in zmanjšanje tveganja

COM(2004) 472 final

(2005/C 221/08)

Evropska komisija je 12. julija 2004 sklenila, da se v skladu s členom 262 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti z Evropskim ekonomsko-socialnim odborom posvetuje o sporočilu Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o Obvladovanju tveganja v primeru poplav: ukrepi za preprečevanje, varstvo in zmanjšanje tveganja.

Strokovna skupina za kmetijstvo, razvoj podeželja, okolje, ki je bila zadolžena za pripravo dela Odbora na tem področju, je 13. januarja 2005 sprejela mnenje. Poročevalka je bila ga. Sanchez Miguel.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje sprejel na 414. plenarnem zasedanju 9. in 10. februarja 2005 (seja z dne 9. februarja) s 132 glasovi za, brez glasov proti in 2 vzdržanima glasovoma.

1. Uvod

1.1 Sprejetje okvirne direktive o vodah ⁽¹⁾ velja za mejnik vodne politike, ne le ker je vpeljala usklajen pristop k različnim situacijam, pred katerimi se znajdejo naše sladke vode in morja, temveč ker je vzpostavila učinkovito metodo za ocenjevanje kakovosti teh voda in centraliziran organizacijski sistem, ki omogoča enotno obravnavo posameznega porečja, ne glede na različne organe, ki so pristojni za posamezna območja vzdolž porečja. Nadalje je Komisija okvirno direktivo o vodah dopolnila s pravnimi sredstvi ⁽²⁾ in drugimi določbami ⁽³⁾, tako da bo vodna politika EU usmerjena v varstvo naših rek in morij.

1.2 Nerazumljivo pa je, da okvirna direktiva o vodah ne omenja nekaterih vidikov, ki so izredno pomembni za kakovost porečij, kot je na primer vprašanje poplav. Poplave so povsem naravni pojavi, kljub temu pa človek lahko deloma močno vpliva na njihove posledice. Mnoge katastrofalne učinke je mogoče zmanjšati z ustrezno politiko izkoriščanja in varstva rek in porečij. To bi zahtevalo predvsem gradnjo vodne infrastrukture, tako da se realistično — ne le formalno — upošteva ekološki vpliv, ne da bi bilo pri tem treba spremeniti naravno dinamiko, in da se ohranijo interesi smiselnega izkoriščanja vodnih virov.

1.3 Tveganja poplav se v EU povečujejo, poglavitna razloga za to sta dva: prvič, učinki klimatskih sprememb, ki bi utegnili

pripeljati do pogostejšega hudourniškega deževja in dviga morske gladine kot posledice segrevanja atmosfere. Drugi dejavnik je vpliv človekove dejavnosti, kot so gradbena dela na rekah in projekti za preusmeritev in regulacijo rečnih tokov ter gradnja pristanišč brez ukrepov za ocenjevanje in morebitno sanacijo ekoloških posledic. Naslednji človeški dejavnik je povečano širjenje puščave na našem kontinentu, za kar je krivo pretirano izsekavanje gozdov, požari in druge dejavnosti, ki niso v skladu z naravo. Skratka, tveganja poplav so vedno večja in so posledica netrajnostnega ravnanja. Ta tveganja je mogoče zmanjšati s sprejetjem modelov za gospodarski, socialni in ekološki razvoj.

1.3.1 Poplavljanje področij, kjer je razširjena industrija, intenzivno kmetijstvo in reja živine, povzroči širjenje snovi in proizvodov, ki v normalnih okoliščinah ne ogrožajo kakovosti vode, temveč postanejo nevarni onesnaževalci šele kot posledica poplav in lahko vplivajo na zdravje ljudi in na ekosisteme.

1.4 EESO opozarja na dejstvo, da je v obdobju med leti 1998 in 2002 Evropa utrpela več kot sto hudih poplav, med drugimi tudi katastrofalne poplave reke Donave in Labe leta 2002. Od leta 1998 dalje je v poplavah umrlo okrog 700 ljudi, povzročile so selitev približno pol milijona ljudi ter najmanj 25 milijard evrov gospodarske izgube na področju zavarovanj. ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ UL L 327 z dne 22.12.2000, str. 72.

⁽²⁾ Mnenje EESO o predlogu za direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu podtalnice pred onesnaženjem (COM(2003) 550 final) – UL C 112, z dne 30.4.2004, str. 40-43.

⁽³⁾ Predlog za odločbo Evropskega parlamenta in Sveta o pripravi seznama prednostnih snovi na področju vodne politike (COM(2000) 47 final); sporočilo Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu in Ekonomsko-socialnemu odboru o Oblikovanju cen kot političnem instrumentu za spodbujanje trajnostnega ravnanja z vodnimi viri (COM(2000) 477 final); sporočilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu o Razvoju strategije za varstvo in ohranjanje morskega okolja (COM(2002) 539 final).

⁽⁴⁾ Vir: COM (2004) 472 final

1.5 Komisija se tega zaveda in je Svetu ministrov za okolje v juliju 2004 podala predlog ukrepov za zaščito pred poplavami na evropski ravni, z namenom doseči usklajeno delovanje na področju tveganj poplav in tako izboljšati zaščito pred njimi. Države članice bodo morale sodelovati pri pripravi zemljevidov tveganih območij in načrtov upravljanja tveganj poplav za vsa porečja in obalna območja, Komisija pa bo morala skrbeti za usklajevanje informacij med državami ter širjenje najboljših praks na tem področju.

1.6 Nazadnje je treba dodati, da kljub temu, da se je teh dejavnosti treba lotiti v smislu vodne politike Skupnosti, to vprašanje zadeva tudi druge evropske politike, kot so kmetijstvo, okolje, civilna zaščita, prevozi itd. Nadalje obstaja izredno daljnosežen pravni problem v zvezi z upravljanjem poplavnih območij, ki zadeva vse te politike: razmejitev in opredelitev javne sfere, ki se jo zajame za varstvo rečnih obrežij in obalnih območij, tako da ni predmet večjih sprememb s strani oblasti, ki so izključno politično motivirane in vplivajo na druge pristojnosti upravljanja voda in načrtov v zvezi s tveganjem poplav. Razmejitev zaščitenih območij bi poenostavila sprejemanje ukrepov za preprečevanje poplav.

2. Jedro predloga Komisije

2.1 Vsebino sporočila je mogoče razdeliti v naslednje tri naslove:

- obvladovanje tveganja poplav;
- tekoče dejavnosti in prihodnje pobude;
- skupni akcijski program EU.

2.2 Cilj obvladovanja tveganja poplav je zmanjšanje verjetnosti poplav in njihovega učinka. Zato se predlaga, da načrti za obvladovanje tveganja poplav vključujejo naslednje elemente:

- preprečevanje;
- varstvo;
- pripravljenost;
- načrtovanje odziva v nujnih primerih;
- vrnitev prejšnjega stanja in pridobljene izkušnje.

2.3 V zvezi z dejavnostmi, ki že potekajo, in prihodnjimi pobudami za zmanjšanje učinkov poplav, so predlagane tri ravni delovanja.

2.3.1 Na evropski ravni je delovanje usmerjeno v uporabo sedanjih ukrepov in politik za preprečevanje in zmanjšanje posledic poplav. V okviru politike raziskav je bil zastavljen cilj, da se za izboljšanje integrirane analize tveganja poplav in metodologije upravljanja uporabijo raziskovalni projekti, kot je FLOODsite. S pomočjo strukturnih skladov, zlasti Evropskega sklada za regionalni razvoj, je mogoče izboljšati tehnološke raziskave in razvoj infrastrukture. ⁽¹⁾ Projekt IRMA (INTERREG Rhine-Meuse Activities) je primer čezmejnega pristopa k obvladovanju poplav.

2.3.1.1 Tudi na evropski ravni je bilo predlagano, da se v okviru SKP določijo območja, na katerih bi se gozdarske in druge kmetijske dejavnosti uporabile kot sredstva za varstvo površin. Podoben je tudi namen, da se okoljsko politiko upošteva pri okvirni direktivi o vodah, tako da se obvladovanje tveganja poplav vključi v načrtovanje porečij. Nadalje naj za nujne primere ostane Solidarnostni sklad, ustanovljen ob obširnih poplavah v srednji Evropi leta 2002.

2.3.2 V zvezi vlogo držav članic je treba poudariti, da so se na izziv poplav odzvale s pripravo uradnih in zakonitih smernic, predvsem v državah, ki jih taki pojavi najbolj prizadejejo. Obstajajo načrti in strategije za varstvo pred poplavami, pripravljeni so bili zemljevidi območij, ki jih pogoste poplave najbolj ogrožajo.

2.3.3 Z ustanovitvijo organov, ki bodo zagotovili usklajen pristop k upravljanju porečja, so bili uvedeni ukrepi za mednarodno sodelovanje na čezmejnih rekah, predvsem v srednji Evropi.

2.4 Skupni akcijski program EU vsebuje značilnosti, ki so bistvene za vzpostavitev ukrepov za preprečevanje in zmanjšanje učinkov poplav. Najbolj opazne so izboljšanje uskladitve med organi s pomočjo načrtovanja upravljanja porečij in obalnih območij, priprava zemljevidov poplavnih območij kot orodje za načrtovanje in izmenjava najboljše prakse.

2.4.1 Da bi ta program uspel, morajo države članice, Komisija in druge zainteresirane stranke sodelovati ter izpolniti svoje naloge in obveznosti na področju preprečevanja tveganja poplav.

⁽¹⁾ Gospod Sándor Tóth, predstavnik madžarskega ministrstva za okolje in upravljanje voda, je strokovni skupini za kmetijstvo, razvoj podeželja in okolje predstavil zanimiv primer načrta dolgoročnega obvladovanja poplav in regionalnega razvoja v dolini reke Tise.

2.4.2 Težko je predvideti ceno skupnih ukrepov. Ne glede na strošek pa so kvalitativne koristi zmanjševanja tveganja poplav za evropske državljane zelo velike, tako za njihovo imetje, prizadete ljudi in območja.

2.5 V prilogi so navedene smernice za razvoj in izvajanje načrtov za obvladovanje tveganja poplav in pripravo zemljevidov ogroženih območij; to je pomembno za zagotavljanje enotnega pristopa k dosegil ciljev iz programa.

3. Splošne ugotovitve

3.1 EESO pozdravlja sporočilo Komisije, katerega cilj je izboljšanje in usklajevanje sedanjih sistemov za preprečevanje v mnogih državah članicah, da bi se zmanjšali učinki poplavljanja. Kljub temu je treba najprej natančneje oceniti problem, da se sprejmejo ustrezni ukrepi, predvsem za najbolj učinkovite preprečevalne dejavnosti, s pomočjo katerih bi se bilo mogoče izogniti velikemu delu škode, ki jo povzročijo poplave. Nadalje je treba opredeliti nekatere temeljne koncepte, ki niso navedeni v predlogu, tako da se bo mogoče na kar se da usklajen način dogovoriti o ukrepih, predlaganih za upravljanje načrtovanja in pripravo zemljevidov ogroženih območij.

3.2 Poplave so naravni pojavi, vezani na normalno delovanje rečnih in obalnih sistemov, kar pomeni, da je geološki časovni razpon večji od tistega, ki ga običajno uporabljamo pri vodenju, naprimer, gospodarskega načrtovanja, urejanja prostora itd. Obdobje „ponovitve“ zato pomeni, da:

- ko pride do poplave, četudi interval znaša od 100 do 500 let, bo reka poplavila določeno območje;
- do poplave bo na vsak način prišlo;
- poplava se lahko pojavi kadar koli.

Koncepti, ki se uporabljajo v hidrološkem načrtovanju, upoštevajo naslednje:

- Struga stalnega ali presihajočega toka je površina, ki jo zalije voda, ko se gladina dvigne na najvišjo raven.
- Poplavljen površine so območja, razmejena s teoretičnimi ravnmi, ki bi jih vode dosegle med poplavljanjem, statistični interval ponovnega pojava za to pa lahko znaša od 100 do 500 let. To ne vpliva na lastništvo površine (javno ali zasebno), toda pristojni organ lahko omeji njeno izkoriščanje, da zagotovi varnost ljudi in njihovega imetja.
- med običajna poplavna območja štejejo ponavadi močvirja, poplavne gozdne ravnice in ostale ravnice, naplavni stožci, ki jih povzročajo hudourniške poplave v gorskih območjih, barja in vodna zajetja ter številni drugi elementi (mnogi so vezani na ekosisteme, ki so ekološko zelo pomembni), ki

kažejo meje poplav, ki so, kot že rečeno, normalni pojavi rečnih in obalnih sistemov.

3.3 Resnost poplav je odvisna od naseljenosti in izkoriščanja poplavnih območij ter človekovih dejavnosti, ki vplivajo na normalno delovanje teh vodnih sistemov in bistveno spreminijo rečno in obalno okolje. Take dejavnosti povečajo tveganje za nastanek nenormalnih okoliščin, ki so izredno škodljive za človeka in njegovo imetje. EESO je mnenja, da naslednji dejavniki stopnjujejo resnost in razsežnost poplav:

- neustrezno načrtovanje izkoriščanja površin, ki včasih predolgo traja, je rezultat zanemarjanja znanstvenega in tehnološkega znanja (kar je danes nesprejemljivo);
- napačno upravljanje tveganj poplav, ki ne upošteva omenjenega znanja (regulacija rek, grajenje kanalov, zbiralnikov in jezov, ločevanje zavarovanih območij s pomočjo nasipov v bližini rečnih tokov) in ukrepi, ki so se mnogokrat izkazali za pomanjkljive in včasih, globalno gledano, celo kontraproduktivne, zlasti v spodnjem toku reke.

3.4 Vedno večje tveganje poplav kot posledica spreminjanja naravnih dejavnikov, zlasti podnebnih sprememb, zahteva veliko raziskav, da bi ugotovili, kako lahko spremembe vplivajo na rečno in obalno dinamiko ter s tem, med drugim, na poplavno ogrožena območja in na intervale ponovitev.

3.5 Vedno večje tveganje zaradi človeških dejavnikov, kot je izkoriščanje površin in gostota prebivalstva na teh območjih, je mogoče in ga je treba spremeniti z dejavnim načrtovanjem politike za doseg **trajnostne** rabe poplavnih območij ter za zmanjšanje tveganja.

4. Posebne ugotovitve

4.1 EESO se strinja, da je obvladovanje tveganja poplav namenjeno zmanjšanju verjetnosti in/ali učinkov poplav, ponavadi s pomočjo postopka, ki vsebuje cilje preprečevanja, varstva, informiranja itd., kot je poudarila Komisija. Kljub temu je prav, da se razvrsti dejavnosti in ukrepe, ki jih je mogoče sprejeti, ter merila za pravilno izbiro v posameznih primerih. Uporabiti je mogoče naslednje preprečevalne ukrepe:

- dejavnosti, katerih cilj je naravna zaščita pred poplavami, naprimer izboljšanje ali ponovna vzpostavitev naravnega pronicanja z zmanjšanjem nasičenosti tal ali s sanacijo gozdnih območij v gorah; obnovo območij, ki so bila (nekdaj) naravno varna pred poplavami; upočasnitev pretoka vode in širjenja poplav z razdrtjem zajezev vodnih tokov in z izboljšanjem odtekanja padavinske vode v nasekljih.

- dejavnosti, ki zmanjšujejo verjetnost, da na poplavnem območju nastane škoda, kot so sistemi zgodnjega opozarjanja, načrtovanje izkoriščanja površin na poplavnih območjih itd.
- dejavnosti za preprečevanje poplavljanja (hidrološki ali hidravlični ukrepi): to so lahko gradbeni ukrepi (zbiralniki za nadzor poplav, kanali, nasipi itd.) ali negradbeni ukrepi (omejitve urbanizacije določenih zemljišč, programi za zavarovanje in jamstvo imetja itd.).

4.2 EESO predlaga Komisiji, da pri načrtovanju obvladovanja tveganja poplav uporabi naslednja načela in ukrepe:

- ponovno vzpostavljanje naravnega stanja rečnih in obalnih sistemov, spodbujanje obnove naravnega prostora in naravnih samoregulacijskih funkcij porečij (pogozdovanje v prizadetih gorskih območjih, varstvo mokrišč in zanje pomembnih ekosistemov, spremljanje erozije in sedimentacije v vodotokih, programi za iskanje alternativnih načinov izkoriščanja površin in naravnih načinov obnove poplavno zelo ogroženih površin);
- načelo trajnostnega razvoja na poplavnih območjih, tako da:
 - i. se oceni gospodarski potencial površin, ki ga je mogoče izkoristiti na teh območjih in je združljiv z naravno poplavno dejavnostjo;
 - ii. se načrtuje prehod k tem modelom na različnih področjih načrtovanja, predvsem izkoriščanje površin za posebne namene.

V tem smislu je treba upoštevati načelo *dolgoročnega strateškega načrtovanja*, tj. ne le upoštevati napovedane spremembe, kot je določeno v sporočilu Komisije, temveč je bistveno, da se jih, kadar je mogoče domnevati, da bo sedanja raven tveganja ostala ista ali bo celo narasla, tudi spremeni.

4.3 Treba bi bilo določiti ustrezne smernice in merila za izbor primernih ukrepov za izboljšanje varstva pred poplavami:

- izboljšanje varstva pred poplavami ne sme pripeljati do poslabšanja hidravličnega položaja (npr. do večjega pretoka, zvišanja vodostaja ali pospešitev poplavnega vala v spodnjem toku);
- kolikor se le da in ob upoštevanju načela trajnostnega razvoja naj se daje prednost ukrepom za sanacijo porečja in za okrepljeno, neškodljivo podporo poplavam na površinah (vodo pustimo da teče v širino, raje kot da se dviguje) pred postavitvijo tehničnih varovalnih naprav;

- kolikor je mogoče je treba dati prednost ukrepom, ki bodo skupaj z drugimi cilji trajnostnega razvoja nedvomno imeli pozitivne vplive (naprimer cilji vodne direktive s področja kakovosti površinskih voda in podtalnice ali cilji evropskih direktiv s področja varstva narave).

4.4 Izkušnje z obvladovanjem tveganja v različnih delih sveta, predvsem od 70. let, so pokazale, da glavne težave pri vzpostavljanju preprečevalnih ukrepov ni tehnološke narave in jih ni mogoče rešiti le z zemljevidi ogroženih območij in nevarnosti. V ZDA na primer ima vojaška enota Army Corps of Engineers 20.000 zemljevidov ogroženih območij, le malo lokalnih organov pa jih uporablja, kadar pa jih dejansko uporabijo, izberejo gradbene dejavnosti (kot je gradnja kanalov, jezov in nasipov), ki pa pogosto ne ustreza nadzoru poplav in ne prepreči večjega dela škode, ki bi se ji sicer bilo mogoče izogniti, ker imajo organi in širša javnost napačen vtis varnosti.

4.5 Poudariti je treba, da so taki ukrepi v EU, v osnovi gradnja jezov in kanalov, katerih uporabnost je omejena, prav tisti, ki jih financirajo strukturni skladi (ESRR in kohezijski skladi). Za preprečevalne ukrepe, gradbene ali druge, pa je na splošno na voljo manj sredstev. EESO zato meni, da je treba oceniti potrebo po ustanovitvi posebnega sklada za ta akcijski program. Če ne, pa je treba pripraviti smernice, da se te dejavnosti vključijo v druge programe, ki jih financira Komisija.

4.6 V vsakem primeru pa takšni gradbeni ukrepi niso dovolj za preprečitev poplav ali varstvo poplavnih območij. Smiselni so le, če so del širšega pristopa, v katerih se upošteva tudi načrtovanje izkoriščanja površin, prevozov (ceste, železnice itd.), vzdrževanje poplavnih drenažnih kanalov ter varstvo področij in ekosistemov, ki uravnavajo naravni odtok. Zato bi bilo primerno, da se smernice iz priloge sporočila v prihodnje oblikujejo bolj natančno in se dopolnijo tudi z načeli metodologije ali dobre prakse za pripravo osnutkov teh načrtov.

4.7 Vključevanje načrtov za obvladovanje poplav v načrte za upravljanje iz okvirne direktive o vodah je velikega pomena, da se zagotovi potrebno načrtovanje dejavnosti vzdolž celotnega porečja ter da so ukrepi in dejavnosti, ki so se jih lotili pristojni organi na različnih ravneh (lokalni, državni ali čezmejni), združljivi in primerno usklajeni. Vzpostaviti je treba biti merila in določbe, ki bodo v okviru direktive zagotovili ustrezno integracijo obeh okvirov načrtovanja, ki sta sicer združljiva, vendar različna. Te elemente je treba podrobneje obravnavati pri nadaljnjem razvijanju smernic, priloženih predlogu Komisije.

4.8 Vključevanje obvladovanja poplav v okvirno direktivo o vodah v bistvu zahteva:

- opredelitev poplav kot pojava, ki spremlja normalno delovanje rečnih in obalnih sistemov, ki lahko, izjemoma in periodično, vplivajo na kakovost vode in ekosistemov;
- opredelitev „poplavne cone“, ki je tesno povezana z ozemeljskim vidikom okvirne direktive o vodah (izkoriščanje površin, morebitno onesnaženje, ekosistemi, odvisni od kakovosti vode itd.);
- opredelitev tveganja poplav in škode, ki jo lahko povzroči voda, ter njuno zajetje v okvirno direktivo o vodah;
- posebno obvladovanje tveganja, ki upravljanje voda obravnava natančno tako, kot določa okvirna direktiva o vodah (izkoriščanje vode iz porečja, izravnava stroškov, akcijski načrti, razmejitev zaščitenih območij).

4.9 Pomembni vidiki obvladovanja tveganja poplav, povezani z načrtovanjem na osnovi okvirne direktive o vodah:

- 1) opredelitev in upravljanje tveganja:
 - hidrološka tveganja, kakovost vode in ekosistemov,
 - s tem povezana geološka tveganja, udori, plazovi,
 - upravljanje in obnavljanje javnih kopenskih vodnih poti in obalnih voda,
 - ekološka merila za obvladovanje poplav,
 - merila za načrtovanje mest,
- 2) opozorila in nujni primeri:
 - razdeljevanje na geografske cone,
 - sistemi hidroloških informacij in sistem za ukrepanje v nujnih primerih,
 - civilna zaščita,
 - zakonodajni okviri v vseh državah članicah za uravnavanje zgoraj navedenih vidikov,
 - informiranje javnosti,
 - usklajevanje zadevnih organov,
- 3) drugi vidiki:
 - multidisciplinarne raziskave in usklajevanje,
 - zavarovanje za tveganje,
 - varna gradnja infrastrukture.

5. Sklepi

5.1 EESO meni, da mora kakršna koli dejavnost preprečevanja, varstva ali zmanjšanja učinka poplav vsebovati metodologijo in instrumente iz okvirne direktive o vodah, predvsem načrtovanje porečja, ki omogoča uravnavanje vseh dejavnosti v zvezi z upravljanjem kopenskih vodnih poti in obalnih območij. EESO meni, da je zato treba vsebino sporočila in tujajšnje pripombe vključiti v direktivo Skupnosti, ki bi pomagala uskladiti načrtovanje obvladovanja tveganja z značilnostmi porečja, in načrtovanje prilagodila posebnim okoliščinam naših rek in obalnih območij.

5.2 Za primerno vključitev teh vidikov je treba:

- jasno opredeliti osnovne koncepte, na katerih bo dejavnost temeljila, predvsem tiste iz točke 4.7 mnenja;
- temeljito oceniti sedanje stanje vsakega porečja in obalnega območja v Evropi, predvsem na območjih, ki kot posledica klimatskih sprememb in človekove dejavnosti veljajo za zelo ogrožena;
- dati poudarek dejavnostim za preprečevanje škodljivih učinkov poplav, pri tem pa nadgrajevati in upoštevati vse ukrepe, namenjene prebivalstvu, tj. primerno izobraževanje in informiranje.

5.3 Obvladovanje tveganja in pripravljanje zemljevidov, kot je določeno v prilogah k predlaganemu sporočilu, je treba razširiti, tako da bo mogoče pripraviti jasno razvrstitev dejavnosti in ukrepov, pri tem pa upoštevati najbolj prednostne ukrepe in take, ki najbolj ustrezajo razpoložljivim finančnim sredstvom, ter meril, ki jih je treba izpolniti, da se bodo zmanjšali stroški in povečale koristi za ljudi in njihovo imetje. Najpomembnejši cilj je uskladiti naravno delovanje kopenskih vodnih poti in obalnih sistemov s človekovimi dejavnostmi, skratka, doseči integrirano in trajnostno dejavnost na poplavnih območjih.

5.4 Nazadnje EESO meni, da so najpomembnejši vidiki obvladovanja tveganja poplav, ki zadevajo načrtovanje v skladu z okvirno direktivo o vodah, opredelitev tveganja, opozarjanja in nujnih primerov, ki jih je treba uporabiti, ko ti pojavi nastopijo. Razen tega je pomembno, da se ne izgubi pregled nad drugimi ukrepi Skupnosti za multidisciplinarne raziskave in sodelovanje, ki so usmerjeni zlasti v zmanjšanje škode, nastale zaradi poplav, za omogočanje zavarovanja pred škodo in zmanjšanje gospodarske izgube prizadetih na najnižjo možno raven ter predvsem za opreznost in nadzor varnosti infrastrukturnih projektov na kopenskih vodnih poteh in obalnih sistemih.

V Bruslju, 9. februarja 2005

Predsednica

Evropskega ekonomsko-socialnega odbora

Anne-Marie SIGMUND